

KISS LÓRÁNT

Lázroham

Forgolódik, nem bír aludni, alatta
a lepedő összezsavarodva:
örvényként elnyeli a lázat, mintha
teste folytatása lenne. Egy lázroham
hullámszámban összemósodik
a szobával, mélyén valahol érzi
dolgozni szívét, mi nem pumpa,
inkább kis kotrógép: egyre mélyebb
üreget váj a testbe. És talán innen
érkezett előre nem is sejthetőn a láz,
ez a másik akarat, min most
osztozni kényszerülnek a kezek,
a lábak és az arc, ahogy a roham, mint
kúszónövény, burjánzik az agyig,
rohan, patakzik, kacag. Pillanatok
kiszorulóban, mást nem is hagy
belőlem: villanásnyi csöndet, éjszakát.

Chichén Itzá

Kora reggelt ritkán látok. Most az éjszaka
maradékait takarítom. A romokat söpröm el,
a szoba minden végéből begyűjtöm a törmelékeket, darabokat,
az éjszaka lenyomatait, amik messziről mintha
csillagok lennének. De közelebről látszik, hogy
csak kis vacakok, apró semmiségek, üvegcserepek, kupakok,
ezek ragyogtak éjszaka?

Mint egy ősi kultúra romjainál, ha a konkvisztádor
megáll, nem lát mást, csak torzókat, és meglepődik,
valaha ezek voltak az istenek lakóhelyei?